

a

Právníci Radící Občanům

sídlo o.s. PRO: Želivecká 2797/32, Praha 10-Záběhllice, 106 00

Nejvyšší státní zastupitelství
Jezuitská 4
660 55 Brno

a

Policie ČR
Útvar odhalování korupce a finanční kriminality SKPV
Policejní prezidium
Pošt.schránka 62/OKFK
Strojnická 27,170 89 Praha 7

V Praze dne 22. 11. 2013

Věc: Trestní oznámení pro podezření ze spáchání trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a/, odst. 3 písm. a/, b/, trestního zákoníku.

Oznamovatel: občanské sdružení Právníci radící občanům

Podezřelí: guvernér ČNB: Miroslav Singer
viceguvernér ČNB: Mojmír Hampl
viceguvernér ČNB: Vladimír Tomšík
člen bankovní rady ČNB: Kamil Janáček
člen bankovní rady ČNB: Lubomír Lízal
člen bankovní rady ČNB: Pavel Řežábek
členka bankovní rady ČNB: Eva Zamrazilová

Podáváme trestní oznámení na guvernéra, viceguvernéry a členy bankovní rady České národní banky pro podezření ze spáchání trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby podle ustanovení § 329 odst. 1 písm. a/, odst. 3 písm. a/, b/, trestního zákoníku. Tohoto trestného činu se podezřelí měli dopustit manipulací

s kurzem Koruny dne 7. listopadu, při kterém se za jediný den podařilo snížit kurz České Koruny k Euru z 25,80 Kč/EUR na 27 Kč/EUR. Toto opatření mělo podle tvrzení podezřelých zabránit hrozbě tzv. Deflace, tedy snižování cen a podpořit export. Ekonomické následky tohoto opatření jsou však stěží předvídatelné a existuje zde podezření, že snížení kurzu Koruny mělo ve skutečnosti jiný cíl, a to umožnit některým finančním skupinám spekulace při obchodech na devizových trzích, při kterých mohly tyto finanční skupiny neoprávněně získat prospěch velkého rozsahu v řádu miliard Korun.

Je nepravděpodobné, že snížení kurzu Koruny povzbudí českou ekonomiku k vyššímu růstu, ale ve skutečnosti může mít právě opačný efekt, tedy prohloubení hospodářské recese. Snížení kurzu koruny totiž citelně zdraží veškeré dovážené zboží, což se nepříznivě dotkne jak spotřeby obyvatelstva, tak investic. Vedení ČNB to odůvodňuje tak, že tím zvýhodní nakupování domácího zboží. Faktem však je, že prodej zboží u nás zprostředkovávají hlavně oligopolní řetězce, kterou jsou z velké většiny ve vlastnictví zahraničních firem a nabízejí především produkty ze zahraničí.

Cenovou stabilitu tedy bylo nutno zajistit zejména tím, že budou vráceny zpět všechny prostředky i hodnoty, které ze státního rozpočtu i z bývalého národního bohatství byly odčerpány neúčelným a zpravidla protiprávním způsobem. Ve snižování životní úrovně lidu nelze pokračovat ani dalšími restitučními či jim obdobnými kroky. Teze, že má být vráceno, co bylo ukradeno, se proto vztahuje především na období po listopadu 1989.

I se zřetelem k těmto skutečnostem je faktická devalvace měny ze strany ČNB účelovým krokem, který buď cenovou stabilitu zajistit nemůže vůbec, nebo se tak má stát na úkor většiny národa, který za důsledky ekonomické politiky předchozích vlád může jen tím, že volil strany, které tento majetkový stav vytvořili.

Je nepochybné, že česká ekonomika je poškozována nízkou spotřebou. Je však velice nepravděpodobné, že se nákup spotřebního zboží a potravin zvýší proto, že se zvýší ceny. Lze reálně očekávat, že se například o 5 až 10 % zdraží spotřební elektronika a počítače, a v další vlně pak i potraviny. Dojde tak k dalšímu snížení životní úrovně českých občanů. Občané tedy budou nakupovat spíše ještě méně než dosud. Ve zprávě vydané ČNB je boj proti deflaci odůvodněn tím, že lidé odkládají nákup zboží, protože očekávají v budoucnu zlevnění. Ve skutečnosti se v poslední době nezlevňovalo veškeré ceny zboží a služeb, ale jen několik položek, byť významných, jako je elektrická energie, zemní plyn a telefonní hovory, což jsou věci, jejichž nákup lze těžko odkládat na pozdější dobu. Ceny potravin ani drtivé většiny spotřebního zboží se nijak nesnižovaly a nebyl důvod předpokládat, že by se měly začít snižovat v budoucnu. Navíc velká část občanů nenakupuje spotřební zboží proto, že by očekávala pozdější zlevnění, ale proto, že jejich příjmy stačí pouze na náklady spojené s bydlením a na základní potraviny, nemalá část občanů je navíc těžce zadlužena. Nelze tedy předpokládat, že kvůli zvýšení cen budou lidé nakupovat více, ale spíše ještě méně. Pokud došlo u některého zboží, jako je například elektronika, k nárůstu prodeje, jedná se nepochybně o efekt velice krátkodobý, který nebude trvat déle než několik týdnů.

Snížení kurzu Koruny téměř jistě nepovede ani k výraznějšímu nárůstu vývozu. Většinu exportu České republiky totiž tvoří tzv. Reexport, kdy jsou do ČR dováženy polotovary ze zahraničí, nebo alespoň suroviny, které jsou pak zpracovány a poté opět vyvezeny do zahraničí. Cena surovin, nebo ze zahraničí dovážených polotovarů v českých Korunách se zvýší, což vzápětí povede k tomu, že se celková cena výrobků nebo polotovarů určených na vývoz sníží jen zcela nepatrně, nikoliv o tolik procent, o kolik se snížil kurz Koruny.

Na těchto následcích oslabení kurzu Koruny se shodne většina ekonomů i velká část politiků a dalších veřejně známých osob. Převládající názor je, že jde o rozhodnutí zbytečné, riskantní a nebezpečné.

Vzhledem k tomu, že ekonomické náklady snížení kurzu Koruny pro občany i firmy jsou obrovské a výnosy spíše teoretické, existuje podezření, že skutečné cíle manipulace s měnovým kurzem jsou jiné, než bylo oficiálně uvedeno. Zejména existuje podezření, že jisté finanční skupiny o snížení kurzu Koruny věděly

a proto zakoupily předem miliardy Eur, které mohou dnes prodat s obrovským ziskem, zisk v tomto případě činí zhruba 5% za den, což je při velkých částkách, se kterými se obchoduje na devizovém trhu, obrovský zisk.

Přitom ve svém prohlášení ze včerejšího dne viceguvernér ČNB Ing. Lízal uvedl, že toto opatření bylo odsouhlaseno mezinárodním měnovým fondem. To není průkaz žádné správnosti takového opatření, ale nepochybně jde o další z „hokus-pokusů“ na lidu České republiky, který má „ověřit“ účinnost a efektivnost „možných“ opatření k oživení ekonomiky, s nimiž si objektivně „světoví“ ekonomové zřetelně neví rady.

Podezření ze spáchání trestného činu zneužití pravomocí úřední osoby je o to vyšší, že v poslední době docházelo k obchodům s akciemi některých velkých firem, které byly zveřejněny krátce předtím, než došlo k umělému snížení kurzu Koruny. Společnosti, které měly na svých účtech miliardy EUR na nákup akcií jiných společností, pak vydělaly na snížení kurzu Koruny k Euru miliardy Korun.

Podezření vzbuzuje i načasování celé akce, a to že k oslabení kurzu Koruny došlo po volbách do poslanecké sněmovny, takže již nemůže ovlivnit volební výsledky a zároveň je pozornost veřejnosti upřena na povolební vyjednávání a dále že k tomu došlo před vánoci, kdy se blíží předvánoční nákupy spotřebního zboží.

Umělé snížení kurzu Koruny v takovém rozsahu nemá v dějinách samostatné České republiky obdoby a vzbuzuje tolik nejasností, že je podle našeho názoru nezbytné vyšetřit všechny okolnosti.

Nemáme konkrétní důkazy, které osoby nebo společnosti mohly být do těchto obchodů zapojeny a kdo tím získal majetkový prospěch, avšak jsme přesvědčeni, že je úkolem Policie České republiky toto podezření prošetřit a pokud zjistí, že okolnosti nasvědčují tomu, že byl spáchán trestný čin, zahájit trestní stíhání.

Z hlediska právní kvalifikace jednání osob, ohledně nichž je oznámení o skutečnostech nasvědčujících spáchání trestného činu podáváno, je zřejmé, že jde o úřední osoby, které v úmyslu způsobit jinému škodu nebo jinou závažnou újmu i opatřit jinému neoprávněný prospěch vykonávaly svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu. Naskytá se rovněž otázka, zda ČNB při svých opatřeních postupovala v souladu s ustanovením § 35 zákona č. 6/1993 Sb., v platném znění, tedy zda přijatá opatření byla odsouhlasena vládou a prezidentem ČR.

Základním předpokladem pro vyvození trestní odpovědnosti pachatele je prokázání protiprávního jednání, které naplňuje zákonné znaky skutkové podstaty toho kterého trestného činu. Proto je třeba zkoumat, zda postup bankovní rady ČNB je v souladu s ustanovením článku 98 odst. 1 Ústavy, podle něhož hlavním cílem činnosti ČNB je péče o cenovou stabilitu. Taková péče se nemůže zakládat jen na jakýchsi hrubých odhadech budoucího vývoje či přesvědčení, nebo snad dokonce na libovůli členů bankovní rady. Protože odhad budoucího vývoje je nejistý, nejde o apodiktické opatření, které by bez jakýchkoliv rizik přineslo očekávaný výsledek. Navíc jde o zřetelnou podporu zahraničních vlastníků převážné kapacity tzv. české ekonomiky, a to na úkor většiny občanů. Základní vada oné úvahy, která vedla k tak zásadnímu opatření ČNB, za něž je nutno faktickou devalvaci národní měny považovat, spočívá v tom, že většina českých domácností žije na hranici faktické chudoby, a tudíž nemá objektivní možnost zvýšit své výdaje. Princip inflace spočívá v tom, že rostou spotřebitelské ceny, ale adekvátně tomu by měly růst i příjmy domácností. Pokud rostou jen ceny a příjmy stagnují, nebo dokonce klesají, jde nejen o snižování životní úrovně občanů, ale především to má ten důsledek, že nelze očekávat zvýšení růstu tržní schopnosti obyvatelstva. Doby, kdy si občan bezmyšlenkovitě půjčoval, jsou dávno minulé. Z tohoto stručně popsánoho stavu je předpoklad růstu HDP i rozvoj ekonomiky spojených růstem počtu pracovních míst na základě devalvace měny snad jen chimérický. Obecně možný předpoklad, z něhož ČNB vycházela, je tedy postaven na nereálných výchozích podmínkách, což minimalizuje možnost dosažení sledovaného cíle. Péče o cenovou stabilitu není nahodilý proces, což platí i o prostředcích, jimiž má být cenové stability dosaženo. Pokud je tu reálné riziko, že přijatá opatření již dnes rozkolísanou cenovou stabilitu prohloubí do cenové nestability, neměla ani nesměla taková opatření být učiněna. K tomu přistupuje ještě jeden zásadní aspekt. Důsledky špatných postupů předchozích vlád při nakládání s rozpočtovými prostředky a zrychlené zadlužování státu

k účelům, které nejdou ve prospěch lidu, nemohou objektivně nést občané z toho mála, co většině z nich zbývá na živobytí.

Nelze proto dovést, že postup České národní banky naplňuje požadavek vyplývající z ustanovení článku 98 odst. 1 Ústavy.

Pokud jde o zavinění, nelze vyloučit úmysl přímý, nicméně již nyní lze prokázat úmysl nepřímý, tedy srozumění členů bankovní rady s tím, že přijatá opatření měnovou stabilitu nezajistí, aneb ji snad zajistí zcela nemravným způsobem na úkor životní úrovně občanů. Nebezpečnost takového jednání pro společnost není třeba blíže rozebírat, neboť je zcela zřetelná. Žádáme, aby nás orgány činné v trestním řízení informovaly o průběhu vyšetřování.

Občanské sdružení Právníci radící občanům:
předseda JUDr. Josef Hörl

4.odboj
Rudolf Sukup